

HLAS

ZPRAVODAJ KDS - číslo 6

OBSAH LISTU:

Co se státními podniky?.....	strana 1
Československo v demokratické Evropě.....	strana 1
Jak dále v ekonomické reformě?.....	strana 3
Kdy u nás začal totalitní režim?.....	strana 4
Krátké zprávy.....	strana 6
Svědectví.....	strana 5
Setkání sousedů na hranicích Šumavy a Bavorského lesa.....	strana 7
Dopis kandidátů a aktivistů z oblastí východních Čech.....	strana 7
Vyjádření ústředního sekretariátu k dopisu aktivistů východních Čech.....	strana 8

Co se státními podniky?

Vodpovědi Václava Klause v Lidových novinách 10.3.1990 byla otevřena problematika státních podniků, které rozhodujícím způsobem charakterizují naši ekonomiku. Není vzdálena doba, kdy jednotliví rezortní ministři pokládali ředitele podniků spíše za své poddané, než za představitele pracovních kolektivů, které tvoří hodnoty v tomto státě. Marxistická koncepce všelidového vlastnictví vytvořila reálnou situaci, kdy všechno patří všem a nikomu nepatří nic. Postavení státních podniků je však labilní. Motivace řadových pracovníků zvyšování produktivity práce zmizela. Mnohdy jsou jediným zájmem mzdové požadavky i když výroba stagnuje. Pro četné pracovní kategorie je státní rozpočet bezednou peněžní studnou, odkud lze načerpat tím víc finančních zdrojů, čím víc se křičí a kladou ultimativní požadavky.

Dozrála doba, kdy je nutno používat vlastnických vztahů výrobních prostředků k tomu, aby motivace k zvýšení produktivity práce byla výrazným způsobem artikulována a akcentována. Je nutno nejen oddělit ekonomiku od politiky a veřejné správy, ale především je třeba otevřít pracovním kolektivům přístup ke svéprávnosti a provozní odpovědnosti.

Vždyť jsou to kmenoví pracovníci podniku, kteří ručí za výrobní úspěch podniku, za čest provozní značky. Je vhodné přejít k lidovému vlastnictví výrobních prostředků. Státní podniky mohou být postupně transformovány na lidové podniky, kde kmenoví pracovníci se budou podílet na spolurozhodování, spoluvlastnictví (lidové akcie) a na dozoru nad hospodařením podniku. Kapitalistická forma akciových společností upřednostňuje kapitálové vklady před zaměstnaneckými podíly. Nedává záruku na to, aby byl upevňován vztah mezi pracovními kolektivy a mateřským podnikem. Pružná forma lidového podniku nevyklučuje majetkovou účast státu a jiných akcionářů (i cizích), avšak preferenční balík podílů kmenových zaměstnanců musí zůstat zachován a neměl by být postupován cizím. Námět na zřízení lidových podniků musí být samozřejmě podrobně rozpracován. Ukazuje však cestu, jak odejít od stávajících výlučně státních podniků a nenastolit překonané kapitalistické vztahy. Na místo vyvlastňování třeba nastoupit kurs na přivlastňování výrobního majetku pracujícím v podniku.

Ing. I. J. Žváček

▽

Stručný zápis z přednášky na konferenci "Československo v demokratické Evropě" pořádané společně s EUREG v Praze 1990 - Pieter Stoffelen, místopředseda rady evropského parlamentu - Holandsko.

Procesy demokratických přeměn a strategie vedoucí ke konsolidaci parlamentní kontroly.

Parlamentní demokracie je věc nesmírně cenná. Dává právo a možnost hlasovat o složení parlamentu i vlády a dále v parlamentě o řešení zásadních otázek. V parlamentní demokracii mají občané právo svobodně se sdružovat do politických stran a hnutí nebo do odborů. Tak jsou dány občanům možnosti ovlivnit vývoj své země.

Demokracie stojí na dodržování lidských práv. V parlamentní demokracii musí být základním principem plná úcta k lidským právům i jejich účinná ochrana. Zjednodušeně lze říci, že lidská práva a demokracie jsou dvě strany téže mince. Práva mohou být rozumně omezena jen pro zachování práv druhých občanů.

Jaké jsou hlavní překážky na cestě k parlamentní demokracii. Dovolte mi dva konkrétní případy, s nimiž jsem se seznámil při pracovních setkáních s

poslanci parlamentu z jiných kontinentů.

Nejprve poslance z Costariky:

"Největším nepřítelem není chudoba či negramotnost, ale strach ze smrti v občanské válce nebo vraždou provedenou komandý smrti."

A druhý příklad je z republiky Togo: "Naši venkované se ptají: zajistíte nám jídlo dnes? A zítra? Pro nás je dobrá vláda ta, která nám zajistí jídlo."

Demokratických systémů je na světě celá řada. Ale přesto vidím čtyři základní faktory, které platí pro KAŽDOU parlamentní demokracii.

1) čím více lidí trpí hladem - chudobou, tím méně se zajímají o parlamentní demokracii

2) nesplní-li demokratická vláda očekávání, která sama vyvolala, pak je demokracie ohrožena, lidé budou hledat jiný systém

3) nepovažujte vládu za schopnou vyřešit všechny problémy občanů

4) demokratická vláda musí neustále pečovat o adekvátnost odpovídání na okamžité potřeby lidí

Třebaže je mnoho forem parlamentní demokracie, existují neměnné principy platné pro všechny:

- svoboda shromažďovací
- svoboda spolčovací
- svoboda náboženská
- právo kritiky
- právo svobody pohybu
- právo volného přístupu k informacím
- svoboda od otroctví a vykořisťování
- rovnost občanů před zákonem
- zachování lidské důstojnosti

Dále bych vyjmenoval základní znaky fungující parlamentní demokracie:

1) občan má právo volit a změnit vládu a zastupitelské sbory

2) vláda má před lidem odpovědnost

3) exekutiva je povinna vše řídit podle zákonů

4) existence nezávislého soudnictví

5) možnost kontroly policie

Práce a kontrola parlamentu.

Několik důležitých poznámek k fungování parlamentní demokracie:

1) Pouhé konání svobodných voleb nezajišťuje ještě parlamentní demokracii. Svobodné volby by neměly odporovat svým prováděním protokolu Evropské deklarace lidských práv.

2) Každá země má svůj systém parlamentní demokracie. V zásadě jsou tři hlavní typy:

- ve všeobecných volbách tajným hlasováním se volí:
- poslanec
- politická strana
- politická strana + představitel + premiér

3) Politika se občanům jeví velice složitá, než aby ji občan dokázal sledovat. Proto se země zpravidla rozdělují na volební obvody. Celý systém se tím stává průzračnějším. Občan tak ví, kdo jeho zastupuje.

4) Lidé mají často dojem, že nemají na běh státu vliv, kromě jediné sekundy 1 x za čtyři roky (volební období), kdy odevzdávají do urny svůj hlas. Volby však nejsou to hlavní. Jsou ještě jiné možnosti - např. referenda, kdy má také lid vliv na chod státu.

5) Moderní vláda je vláda otevřená, proto potřebuje kontakt s lidmi. Parlamentní demokracie na národní úrovni není dostatečná. Vliv a účast lidu musí jít dál, především v aktivní místní a regionální demokracii. Vláda se musí zajímat o život lidí.

6) V možnostech vlády a parlamentu vyřešit všechno jsou značné mezery. Proto by žádná vláda, žádný politik neměl slibovat víc, než dokáže opravdu splnit. Je obecná nedůvěra k politikům, kteří příliš mnoho slibují.

Podstata parlamentní kontroly.

1) Každý parlament je tak mocný jak mocný bývá chce. Záleží jen na něm,

zda chce hrát roli lva nebo roli beránka. Toto je realita, nikoliv fikce! Je lépe pro parlament být lvem!

2) V parlamentní demokracii platí pravidlo důvěry. Vláda i každý jednotlivý ministr musí mít pro svou činnost důvěru parlamentu. Vysloví-li parlament vládě nebo jednotlivému ministru nedůvěru, musí vláda nebo ministr odstoupit.

3) V zemi, která se mění v demokracii, je dobré vyvarovat se těchto dvou variant:

a) vztah mezi vládou a parlamentem není na bázi politických stran. Plyne z toho neustále potřeba podpory vlády ze strany parlamentu. Vláda potřebuje opozici - potřebuje kritiku, kterou opozice zajišťuje.

b) vláda má podporu prakticky všech seskupení v parlamentu. Prakticky tedy není opozice a občan se cítí parlamentem podvedeni.

4) Pluralismus v parlamentu je součástí systému. Poslanci a parlament mají v rukou tyto nástroje:

- právo dotazů vládě
- právo interpelace
- právo odmítání zákonů
- právo navrhování zákonů
- právo změny zákonů
- právo vytváření parlamentní komise pro vyšetřování skutečností o vládě a jejích činech

5) A toto je ode mne výkřik od srdce! V parlamentních demokraciích mají občas vlády snahu vytvářet legislativu bez účasti parlamentu. Zdůrazňuji tedy nutnost **OTEVŘENOSTI**.

Rozumný mechanismus je, že vláda je povinna návrh takového legislativního úkonu předložit tři měsíce před schválením. Parlament se během této doby vyjádří, zda bude daný návrh projednávat či nikoliv.

6) Kontrola vlády je nezbytná a závisí na její práci. Opět tedy apeluji na nutnost otevřenosti a informovanosti.

Je potřeba mostu důvěry mezi lidem a parlamentem.

▽

Jak dále v ekonomické reformě

V současné době má federální vláda dva návrhy, jak dále postupovat v ekonomické reformě v naší republice.

První návrh vypracovaný kolektivem předsednictva federální vlády vychází ze zásad klasické liberální ekonomiky a za osu reformního procesu považuje, abychom přestali nakládat s cenami jako s něčím, co je předmětem centrálního rozhodování a proto nevidí možnost postupné reformy cen. Rovněž o dotacích bez vhodných cenových signálů nemohou státní orgány smysluplně rozhodovat. Centrální banka má usměrňováním úrokové hladiny působit proti nadměrné poptávce a tím snižovat inflační tlaky. Celkově je nutno usilovat o to, aby naši výrobci byli v co nejkratší době vystaveni reálným konkurenčním tlakům vnějšího světa.

Autoři návrhu jsou si však přece jasně vědomi, že jednorázovým otevřením naší ekonomiky světovému trhu by vznikla m. j. masová nezaměstnanost a proto ve druhé části svého materiálu připouštějí dočasnou ochranu "životaschopným podnikatelům" úvěrovou, dotační a celní politikou.

Druhý návrh vypracovaný skupinou vlády České republiky a Federálním cenovým úřadem vychází ze skutečnosti, že současná čsl. ekonomika je charakterizována vysokým stupněm monopolizace. Jak návrh uvádí, ve 485 výrobních oborech je 185 monopolistů z 538 sledovaných podniků. V 297 výrobních oborech, na jejichž produkci participují více jak 4 podniky - a které tudíž jako celek nejsou charakterizovány jako monopolní, se však často jedná o dílčí monopolizovanou specializovanou výrobu. Tomuto stavu monopolizace nepomůže podstatně rozdělení dosavadních velkých státních podniků, protože se v řadě případů jen zvýší podíl uvedených dílčí monopolizované

specializované výroby v menších podnicích.

Ztéto skutečnosti vychází kritika prvního výše uvedeného návrhu na další postup ekonomické reformy uvedená v tomto druhém návrhu: ve zmonopolizovaném prostředí se vytvoří degenerované "nákladové" ceny bez informativní hodnoty, nárazová změna cenových relací může zcela rozvrátit již tak slabou rovnováhu trhu, přinést vlnu zdražování ve všech oblastech, znehodnocení národní práce a nebezpečí výprodeje národního bohatství. Celková kritika ústí v konstatování, že navrhované reformní kroky prvního návrhu nezahrnují podstatu věci - změnu v chování podnikové sféry, řešení příčin neefektivnosti a nerovnováhy.

Proto druhý návrh vychází z nutnosti postupných kroků, jež definuje vybranými regulačními opatřeními pro roky 1990 a 1991 s tím, že úkoly na další období bude vhodné formulovat až ve II. pololetí 1991.

Státní regulaci cen v období rekonstrukce základní ekonomické nerovnováhy považuje návrh za nezastupitelnou. Další regulační opatření stanoví návrh pro oblast zahraničního obchodu. Za základní předpoklad liberalizace cen i restrukturalizace považuje návrh dočasně restriktivní monetární a fiskální politiku. Aktivní strukturální politika musí poskytnout dočasnou ochranu životaschopných podniků; návrh uvažuje i s dotacemi, jejichž objem se může i zvýšit proti dosavadnímu stavu. Zahraniční přímé investice považuje návrh za jeden z rozhodujících faktorů mobilizace neefektivně využívaných zdrojů v ČSFR.

Naproti tomu zahraniční půjčky doporučuje návrh využívat pouze k zajištění dostatečné výše devizových rezerv ke stabilitě úrovně kurzů, financování deficitů v obchodní bilanci a financování dovozů k vytvoření konkurenčního prostředí v ČSFR.

Podle našeho názoru je oprávněná kritika prvního návrhu obsažená ve výše uvedeném návrhu druhém; je třeba v zásadě přijmout i regulační opatření navrhovaná v tomto druhém návrhu, ovšem s některými podstatnými doplňky, které povedou k reálnému snížení nebezpečí inflace a nezaměstnanosti při přechodu čsl. ekonomiky na sociální tržní mechanismus.

Základní podmínkou pro přechod čsl. ekonomiky na tržní mechanismus s mezinárodní konkurencí je modernizace a restrukturalizace jeho průmyslu: s jejím prováděním je nutno začít bez zbytečného odkladu, na druhé straně je však nutno uvažovat reálné termíny pro její celkové zabezpečení.

Prioritním úkolem pro čsl. průmyslové podniky, které mají výhled obstát v mezinárodní konkurenci budoucího trhu, je vypracování modernizačních projektů a budoucího provozu podniku i přímou účast zahraničního kapitálu; kde se však tato přímá účast zahraničního kapitálu nezabezpečí, je podle našeho názoru účelná zahraniční půjčka v případech, kdy se modernizace neobejde bez dovozu nezbytné západní technologie.

Pro čsl. průmyslové podniky, které v stávajícím výrobním oboru nemají výhled obstát v mezinárodní konkurenci, je prioritním úkolem uvážít možnost zpracování restrukturalizačního projektu, pomocí jehož realizace by se vytvořila možnost budoucího podniku schopného mezinárodně konkurovat. V kladném případě je nutno urychleně přistoupit k uskutečnění tohoto restrukturalizačního projektu, přičemž je opět výhodná přímá účast zahraničního kapitálu; v opačném případě, kdy se projekt neobejde bez dovozu z průmyslově vyspělých států, je nutno obdobně jako u předchozí skupiny podniků uvážít možnost zahraniční půjčky, která by se splácela z výnosů produkce restrukturalizovaného podniku.

Pro zabezpečení zpracování modernizačních a restrukturalizačních projektů je nutno jako prioritní úkol dobudovat síť vysoce kvalifikovaných poradenských organizací, jež by na základě vlastních studií a průzkumu mezinárodních trhů zabezpečovaly inovační podněty a přímou účast na zpracování modernizačních a restrukturalizačních projektů. K vytvoření těchto organizací je podle našeho názoru efektivní transformace některých dosavadních výzkumných ústavů pro tyto účely a v některých odborných oblastech zřízení v naší republice filiálek specializovaných poradenských organizací zahraničních firem. Vybudování sítě těchto kvalifikovaných poradenských organizací je podle našeho názoru v této etapě vývoje čsl. ekonomiky za natolik významné, že považujeme za účelné použití státních dotací pro tuto oblast.

Všechna modernizační a další inovační opatření musí být spojena s potřebnou rekvalifikací pracovníků a termíny realizace inovačních opatření musí být v souladu s těmito kvalifikačně-sociálními otázkami.

Reálné termíny realizace modernizačních a rekvalifikačních projektů by měly být v souladu s dobou, po kterou budou státní orgány příslušné výrobní obory - jak s tím počítá zejména druhý výše uvedený návrh - chránit příslušnou celní politikou. Plánované termíny zrušení politiky celní ochrany by se měly stát účinným nepřímým nástrojem pro skutečnou přípravu a realizaci modernizačních a restrukturalizačních projektů.

Je třeba uvažovat s tím, že akce modernizace a restrukturalizace čsl. průmyslu bude vytvářet určitý odliv pracovníků z tohoto úseku národního hospodářství.

Důležitou oblastí ekonomické politiky je proto i z tohoto důvodu efektivní podpora zabezpečení činnosti novým živnostníkům, soukromým podnikatelům jakož i výrobním a nevýrobním družstvům: rozsáhlou vhodnou podnikatelskou aktivitou bude možno v oblasti služeb i na dalších

úsecích zabezpečovat nárůst nabídky nových pracovních míst, aby bylo možno minimalizovat nevyužívání práceschopných občanů naší republiky.

Stím souvisí i vytváření hospodářsky zabezpečených správních jednotek - měst a obcí s dostatečnými finančními zdroji, jež by jim umožňovaly samostatné rozhodování ve vytváření předpokladů pro rozvoj hospodářské činnosti na příslušném území. Jedná se zejména o vytváření potřebné infrastruktury financované z

KDY U NÁS ZAČAL

(Oběti či spoluvinníci?)

Za mého mládí, za první republiky, bylo okřídleným obratem (pak často zesměšňovaným) utrpení a třistaletý útlak. Jak dlouho jsme to my vlastně trpěli? V posledních dnech listopadových a prvních dnech prosincových slavného loňského roku jsme mohli sledovat posun ve vyjadřování: od "dvaceti let normalizace" ke "čtyřiceti letům totalitního režimu". Byl to citlivý barometr politických odstínů, mezi těmi, pro něž zůstával konečným cílem socialismus s lidskou tvář (z nichž mnozí pohlíželi na únor s nám nepochopitelnou sympatií a zarazily je až stranické procesy padesátých let a poprava Slánského), a těmi, kdo si nesoudržnost obrazu společnosti, vytvořeného v roce 68, uvědomovali a hledali svůj ideál ztracených občanských svobod před únorem. Tato doba, doba demokracie, zalitá růžovým světlem svobody, byla mimo diskusi: na Hradě sídlil prezident Beneš, oddaný žák Masarykův, syn prezidenta Osvoboditele byl ministrem zahraničí a listy demokratických stran využívaly tiskové svobody k odvážným útokům na komunisty. To byla ještě demokracie! Měla-li vůbec nějaké chybičky, dají se beze zbytku převést na nedemokratické praktiky zlých komunistů, proti kterým demokratické strany hrdinně bojovaly, než byly únorovým pučem smeteny.

Ačtenáři dějepisu připadá jen jako zasažený stín dávné minulosti, když zjistí, že za první republiky existovala

komunálních zdrojů (problematika dopravních cest, zásobování vodou a energiemi, pozemková politika, zajištění dostatečného rozsahu bytové výstavby k umožnění potřebné mobility pracovníků a pod.)

Vtéto stati jsme se soustředili jen na některá základní hlediska dalšího postupu ekonomické reformy. K další s tím související problematice jako je např. privatizace státních podniků a pod. se budeme vracet v dalších statích.

TOTALITNÍ REŽIM ?

jakási pravice (dokonce dosti početná), ale po válce jí již nebylo. Zmizela ze světa nepochybně zcela zaslouženě, neboť se dopouštěla mnoha hanebností: útočila na prezidenta Beneše, na Karla Čapka, na idealistické komunisty z umělecké avantgardy, zavinila Mnichov a 15. března reprezentovala vedoucí kolaborující vrstvu za Protektorátu. Charakterizují ji známá okřídlená slova: "Přijde-li Hitler, tak nám tu prkenici nechá. Přijde-li Stalin, mohli bychom o ni přijít." Tedy dobře jí tak. A navíc o pravdivosti těchto tvrzení není přece nutné pochybovat, neboť je nepsali jen zlí a prohaní komunisté, ale dosvědčovali je i demokraté, osvědčení v politickém boji s komunisty i strádáním po únoru.

Ale nezapomeňme na jeden malý, ale ane nedůležitý detail: Všechna tato tvrzení a všechny tyto informace hanebnostech pravice a o morální čistotě levice pramení výhradně od té části politického spektra prvorepublikánského, která utvořila s komunisty Národní frontu a svým odpůrcům na pravici uložila absolutní mlčení-perpetuum silentium (které dodnes nebylo porušeno). Nikomu z nich nebylo dovoleno vydávat časopis nebo utvořit spolek (to bylo vyhrazeno jen organizacím v rámci Národní fronty). F. Peroutka tuto situaci komentoval: Český novinář je odsouzen k tomu, k čemu zákon výslovně odsuzuje zrádce a kolaboranty-nesmí vydávat noviny. Celá debata před veřejností byla soudem, v němž nebylo dáno slovo obžalovanému, a v němž monolog

Odborářské školení

Švýcarské křesťanské odbory nabízejí program pro země východního bloku. CNG - Bundeskomitee v Bernu začíná pro dva lidi z ČSFR kteří se zabývají o odborářskou činnost pozvání na školení. Školení bude probíhat v universitním městě Fribourg, kde bude také ubytování. Vyučovací jazyk německý a francouzský. Nepůjde jen o školení odborářské, ale také o nasazení na praxi do švýcarských průmyslových podniků pro seznámení se s "Freie Markwirtschaft". Termín uskutečnění pravděpodobně duben 1991. Doba trvání kursu přibližně dva měsíce. Zájemci se mohou hlásit na sekretariátě KDS v Praze u ústí. sekretáře M. Štikara, tel. č. 235 14 54.

L. Cuhrová

Teroristické útoky proti jednotlivým osobám, žhářství a dokonce nastražené bomby, se mohou opakovat. Naše strana něco tak zůdného nejen odsuzuje, ale vyzývá všechny spoluobčany k účinné pomoci proti těmto činům. Nejlepší je, nikdy nepodléhat panice. Všimát si podezřelého počínání lidí! Ohlásit každé nalezené opuštěné zavazadlo, ale zásadně je sám neotvírat. Co nejpodrobněji si zapamatovat podobu a oblečení každého, kdo někde takové zavazadlo odložil. Při útoku na jednotlivce se snažit o poskytnutí pomoci dle vlastních schopností. Tedy, buď osobně zasáhnout nebo alespoň přivolat pomoc. Každý si musíme zapamatovat, že policie má telefon 158, na němž je nepřetržitá služba. Toto číslo je stejné po celé republice. Terorismem se zastrašit nedáme a zločincům nikdy neustoupíme.

(+ +)

Omlouváme se všem kandidujícím, kteří redakci zaslali své životopisy a foto, že se nedočkali

zveřejnění v Lidové demokracii, kde proti původním předpokladům tolik místa nebylo. Tyto materiály se budou nezveřejněným kandidátům vracet zpátky.

hb

S lítostí oznamujeme čtenářům, že redakci opustil pan Ladislav Bouček, který byl pro nás velkým přínosem, než našel místo v jiných novinách.

jc

Z četných dopisů, docházejících do redakce, nás zaujal zvláště příspěvek Víta Ulrycha z Hradce Králové. Sedmnáctiletý chlapec, který nemůže pamatovat padesátá léta a období nekrutějších zločinů KSČ, s neobyčejnou citlivostí píše, že komunistická strana okopírovala svou ideologii, tedy vlastně propagandu, od křesťanství. Ale protože šlo o paskvil křesťanství, ztratil člověk, který tomu propadl, úctu k sobě i druhým a láska vymizela z každodenního života. Pisatel vidí velkou naději do budoucna nejen v osobnosti Václava Havla, ale také v tom, že se lidé, oproštění od jařma

nenávisti, začali k sobě chovat lidsky, ohleduplně a s láskou. Vít Ulrych se zmiňuje také o nevybíravé předvolební kampani, kde se zapomíná na etiku a mnozí opět zabíjejí do komunistických praktik nenávisti.

Je nám velmi líto, že pro nedostatek místa v Hlasu nelze tento článek otisknout v plném znění.

hb

Osmistránkovým limitem Hlasu bylo dáno i to, že jsme neotiskli velmi zajímavý článek budějovických přátel (21 podpisů) o změnách předvolební kampani. Zde by redakce ráda vyslovila svůj názor: přátelé z Budějovic mají plnou pravdu! Hlas však chce být zcela seriózním časopisem a publikuje pro rozumné spoluobčany, jimž byl budějovický příspěvek určen. Těm ostatním pak je zbytečné cokoliv říkat i psát.

(+ +)

Setkání

Akce našich klatovských přátel je krom jiného názornou ukázkou, jak místní skupina spolupracuje s redakcí Hlasu. Jistěže nemá každý

POD VLAJKOU "PANEVROPY" NA OSTRÉM

foto ze setkání sousedů na hranici Šumavy a Bavorského lesa. Došlo k němu 12. 5. 1990 na vrcholu "Ostrý" 1283 m.

možnost uspořádat právě setkání tohoto druhu, ale tam, kde KDS skutečně prosperuje a pořádá různé kulturní, turistické, náboženské, odborné i jiné zájmové akce, se jistě najde schopný fotograf a dopisovatel, který naši redakci bezprostředně potom na tuto věc upozorní, abychom mohli informovat i ostatní čtenáře a poskytnout jim tak povzbuzení k další činnosti. Vždyť volbami naše práce neskončila, ale teprve začala.

NÁZORY

Kandidáti a aktivisté KDS z oblasti východních Čech hodnotí průběh předvolební kampaně takto:

1. Situace před aférou "Bartončík"

Kandidáti a aktivisté KDS prováděli předvolební kampaň bez přípravy z ústředí strany. Školení kandidátů a aktivistů se nekonalo, písemné podklady v podobě volebního programu přišly pozdě. Samostatné podniky připravovali zcela nezávisle, bez podpory a koncepce z centra. De facto byli tlačeni k tomu, aby se pouze zúčastňovali lidoveckých schůzí, které byly nepřitažlivé pro veřejnost a obsahově často povážlivé (projevy Ludka Pachmana!).

Kampaň z ústředí naši místní kampaň nijak nepodporovala. Šoty v televizi byly primitivní a působily na veřejnost spíše odpudivě, plakáty přišly v posledních dnech před volbami (ve špatné kvalitě), takže jsme byli nuceni opatřit si plakáty vlastní. Příliš velký počet místních plakátů působil matoucím dojmem: očekávali jsme, že ústředí dodá dva typy plakátů, jež se za dobu kampaně vryjí voličům do paměti. Hesla na plakátech nebyla přesvědčivá. - Jediným skutečně účinným předvolebním projevem byl leták podepsaný dr. Bendou.

Organizaci kampaně dále komplikoval zmatek v členských seznamech a nulová evidence místních organizací. Sekretariát KDS na Sokolské třídě kde měla být v době

kampaně stálá služba, byl o víkendech prázdný, často nebylo možno ani v pracovních dnech nikoho zastihnout.

Na základě těchto zkušeností a se zřetelem k nastávajícím volbám do místních orgánů požadujeme:

a) 1 placené místo aktivisty pro VČ kraj. Je nám známo, že jiné kraje mají 1 - 2 placené aktivisty a připomínáme, že náš kraj byl druhý nejúspěšnější v českých zemích.

b) Revizi činnosti pražského sekretariátu strany. Chceme vědět, kolik zde pracuje placených osob a za což jsou placeny.

c) Co nejrychlejší svolání sjezdu (s dostatečným prostorem pro diskusi!) a přepracování organizační struktury strany. Organizační nedostatky prvních dvou měsíců činnosti strany bylo možno omluvit, organizační kolaps po březnovém sjezdu už ne.

2. Situace po aféře "Bartončík"

Koalice s ČSL nám na jedné straně kumožnila vůbec provést volební kampaň, na druhé straně naprosto znehodnotila celou naši práci. Domníváme se, že po této aféře je cesta k samostatnému postupu reálná a žádáme jednotné pokyny pro to, jak postupovat při žádostech členů ČSL o přestup. Žádáme, aby vedení KDS převzalo od ČSL jeden z jejich nevyužitých listů.

Žádáme, aby koalici KDU přehodnotil sjezd strany. Žádáme ovšem, aby na tomto sjezdu byl přítomen zástupce KDH, který by vysvětlil, proč KDH místo dvojstranné koalice s KDS prosadilo koalici trojstrannou a odpovědně vyhlásil linii KDH do budoucnosti.

Tento dopis zasíláme předsedovi KDS, generálnímu tajemníkovi KDS, sekretariátu KDS a oblastem.

V Náchodě dne 12. 6. 1990

Vyjádření ústředního sekretariátu KDS k dopisu aktivistů východních Čech

Vědomi si toho, že práce ústředního sekretariátu není, ani nemůže být dokonalá, vítáme každou konstruktivní kritiku naší činnosti. Avšak vzhledem k tomu, že dopis obsahuje mnohé zřejmě nepravdy, mimochodem do dopisu vtěsnané některými pražskými, výsledkem voleb zklamanými, členy, pokládáme za nezbytné na něj, resp. na některé jeho části odpovědět.

Předeevším; pisatelé z Náchoda (a nejen oni) by neměli ztrácet soudnost, protože, jak říká klasik, "můžeme o tom vést spory, můžeme o tom pochybovat, ale to je asi to jediné co s tím můžeme dělat".

Kúrovni kampaně jako takové, za kterou neslo mimochodem odpovědnost více lidí na různých úrovních, v různých krajích, jen krátce. O úrovni plakátů a letáků, stejně tak o ideovém zaměření volební kampaně v televizi, jež se pro některé silně věřící občany stalo tak trochu příliš silnou kávu můžeme také polemizovat. Tvrdit však, že "šoty v televizi byly primitivní", je jednak tvrzení skutečně slaboduché a jednak je tato invektiva surovým znevážením vysoké profesionality, kterou se naše televizní šoty vyznačovaly.

Co se týče zmatku v členských seznamech, ten byl způsoben tím, že při rozesílání přihlášek k doplnění rodného čísla došlo při jejich navracení zpět na sekretariát k smíchání s novými a spolu s nimi byly zařazeny do kartotéky zařazených přihlášek a nedostaly se do dBase nebo naopak byly zařazeny podruhé. Toto vše se stalo proto, že na sekretariátě tenkrát nepracovali prakticky placení úředníci, nýbrž dobrovolníci kteří se den po dni obměňovali. Mnozí z členů snad znají jak v této době vypadal sekretariát, ty dvě místnůstky, a pochopí, že lidé kteří tam v té době sídlili se zabývali (a to byli

nuceni) diskusemi s nově přichozími lidmi, kterých ostatně nebylo málo. Odstranění všech těchto chyb je věc poměrně obtížná, nicméně dnes již téměř dokončená. Tvrzení, že seznam a evidence místních organizací neexistuje je nepravdivé. Již někdy v březnu, kdy vedoucím sekretariátu byl Stanislav Novotný, byl k dispozici poměrně podrobný seznam stávajících MO. V současné době je evidováno přes osmdesát MO. Těm, kdož rozhláší, že sekretariát KDS byl ve všedních dnech a o víkendech prázdný, se dá, Bohu díky, dokonce i dokázat opak.

Dále již jen stručně: Že má každý kraj 1-2 placené aktivisty také není pravda. Zveřejňujeme tedy tímto, že v ústředním sekretariátě pracuje v současné době šest lidí pro organizaci a tiskovou sekci, dva pro ekonomickou a právní a jeden pro zahraniční styky. V oblastech máme evidovány tři placené pracovníky. Co se týká návrhu na revizi činnosti pražského sekretariátu, nebráníme se, avšak necháváme na laskavém zvážení čtenářů, zda je to nutné a zda takovéto praktiky mají vůbec co pohledávat mezi členy strany křesťanského typu.

Závěrem malá poznámka. Je zavádějící obviňovat z organizačního kolapsu pět nebo deset pracovníků pražského centra. Ti skutečně s maximálním úsilím zajišťují běžný chod strany. Spíše se domníváme, že jestliže se někteří naši kandidáti zlobí, že volby nedopadly nejlépe, nechť si laskavě uvědomí, že v demokratických státech spočívá tíha kampaně (a to po všech stránkách) právě na kandidátech a na množství nadšených dobrovolných pomocníků.

Kostatním (politickým) bodům "Náchodského listu" necítíme být kompetentní se vyjadřovat.

*Za sekretariát Michal Štikar
Petr Hoffmann*

Informační zpravodaj "Hlas" Křesťansko-demokratické strany. Za č. 6 odpovídá Jan Cigánek. Foto z KDS Klatovy. Grafická úprava Petr Hoffmann. Příspěvky a připomínky jsou vítány. Prosíme, zasílejte je na adresu: Sekretariát KDS, Sokolská 39, Praha 2, 120 00, telefon/telefax 235 14 54. Na obálce uveďte "Hlas".